

- Amit mondtam, megmondtam.)

Szenci sírni szeretett volna keserűségében: hát ide jutott a dicsőséges reformáció; most már nemcsak a pápisták üldöznek és nyomorgatnak, de az evangélikusok is kiközösítenek. Tanácsstalanságában maga sem tudta hova, merre forduljon. Barátai azt tanácsolták: menjen Svájcba, oda talán nem férközött még be a felekezeti viszály. Így aztán Szenci vette a vándorbotot, és érzékeny búcsút véve barátaitól, elindult Svájc felé. Heteken át vándorolt mint az a magányos üstökös, amit gyermekkorában látott. Gyakran aludt a szabad ég alatt. Ilyenkor el-elnézte a csillagokat: vajon melyik az én csillagom? Így érkezett meg Genf kapujába. Nagyot dobbant a szíve, amikor belépett a városba: ezeken az utcaköveken járt egykor a nagy Kálvin János is. Elhatározta, hogy felkeresi Kálvin utódját, a híres Béza Tódort. A nagy férfiú szeretettel fogadta, megvendégelte, szívesen elbeszélgetett az ifjával. Szenci alig várta az alkalmat, hogy végre ráterelje a szót arra, ami őt nagyon foglalkoztatta:

- Amikor a városba értem, utam egy templom mellett vitt el. Bentről valami csodás ének hangzott. Miféle szép énekeket énekelnek a genfiak?

- Ezek Dávid király zsoltárai, amit Marot Kelemen barátommal szedtünk versbe, és Goudimel szerzett hozzá dallamot.

- Tudna adni egy példányt belőle? Ezekkel a csodás énekekkel fogom megajándékozni az én népemet.)

A genfi zsoltárok

Szenci nem sokáig maradt Svájcban. A milánói spanyol követ jóvoltából egy rövid itáliai kirándulást is tehetett. Még Rómába is eljutott, ahol az a megtiszteltetés érte, hogy VIII. Kelemen pápával egy asztalnál ülhetett egy ünnepi lakomán. Itáliából sietve tért vissza Heidelbergbe, hogy dédelgetett álmát, a zsoltárokat lefordítsa magyar nyelvre és kiadhassa. Beiratkozott az egyetemre, hogy továbbképezze magát. Majd pénzforrás után nézett. Egymás után írta leveleit fejedelmeknek, gazdag főuraknak. Mindenki dicsérte nemes tervét, de

pénz sehonnan sem jött. Ekkor elhatározta, hogy hazajön, és itthon próbál támogatókat szerezni. 1599-ben érkezett haza. Bátyja már nős volt, kisebb testvérei iskolába jártak, apja is kezdett már öszülni. Nagy örömmel fogadták a régen látott fiút. De nem sokáig maradt családja körében. Újra útra kelt, hogy nagy tervéhez támogatókat keressen. Végigjárta a tehetősebb nemesi kúriákat, fölkereste a jómódú kereskedőket. Mindenütt nagy szeretettel fogadták, de pénzt vajmi keveset tudtak adni, hiszen népünket nemcsak a török nyúzta, hanem a német is állandóan sarcolta. Végül Pozsonyban lelkes pártfogóra talál Asztalos András jómódú kereskedő személyében.

- Nagyon örülök a Zsoltárok kiadásának, de a Biblia kiadását ennél is fontosabbnak tartom, mert az a 600 darab Vizsolyi Biblia igen hamar elfogyott. Szeretném, ha erre fordítana nagyobb gondot.

- Igaza van kegyelmednek, de sajnos nekem egyetlen példányom sincs. Próbáljon szerezni egyet. Én azonban az egyházi éneket is épp oly fontosnak tartom, és addig nem nyugszom, míg „magyar zubonköntöskébe öltöztetve” nem adom népem kezébe.

Bizakodva tért vissza Heidelbergbe, remélve, hogy megfelelő könyvkiadót talál. Ezért beállt Sauer nyomdájába korrektornak. Közben pedig nagy buzgalommal dolgozott a zsoltárfordításon is. El is készült 100 nap alatt. De bizony Sauert csak a pénz érdekelte, így Szenci terve meghiúsult. Másoknál is sikertelenül próbálkozott. „Mennyit tud fizetni a kiadásért?” - ez volt a legtöbb kiadó kérdése. Amikor úgy látszott, hogy minden út bezárult, a kegyelmes Isten nyitott kaput a zsoltárok kiadására. Egyik napon Raabe Kristóf altdorfi könyvkiadó kereste fel, és felajánlotta segítségét.

- Isten iránti hálából teszem, mert kegyelmesen kiszabadított a pestis csontkarmaiból. Csak az a kérésem, hogy magyarul írja oda nevemet a könyv ajánlásába: Készült Hollós Frigyes³³ nyomdájában.

Így készült el - ajándékképpen - a 150 zsoltár, amit Szenci ezekkel a sorokkal küldött haza: „Szerelmes anyám, keresztyén anyaszentegyházam, hozzád való háladatosságomnak ez kisdéd jelét vöd jó néven, míg a szerelmesed, a Jézus Krisztus, ennél nagyobb szeretet.” A könyvet IV. Frigyes pfalzi és Móric